

1904. II. 21.

J Rutea.

Високоповаданий Господю!

Прочитав Ваш гарний
додаток до статії пані
Русової і щиро Вам
дякую за Ваші прихиль-
ні слова про мою роботу.

Ні як не можу віддатися
той гасу, що стосує сво-

варо, щоб моти слову
везирусю до поезії и
бешейристки.

Д поводу словуца
маю до Вас прохання.
и, здається, Ваш наказ,
щю ред. "Кіев. Ст." на-
мощає, щю у словуці
були пілохи такі пись-
менники, щю порами
писати не пірніше як
1870 р. (щю народні твору
— усі, коли б ми вивдали).

Я мусив пристати на це
з двох причин: а) не міг
перешкоди свого вишарання
і був певний, що коли не
згодився б на це, то словарь
і мадам б лишився
мертви; б) робота така
сма, ~~що~~ а гасу так мало, що
я її не встиг би використати
всього. Та втеє ви би там
мі дуо, але мені дуже прикро,
що ви не маєте змоги повитиску-
вати слова з Ваших писанків.
Обмежуючись по неволі, до-
тїв би верити до словаря, хоч

ті терміни, що в'яжуться
і до українським мистецтву (там
у Вас їх згадуємо в від-
повідних оповіданнях),
але що не маю права вжити
їх безпосередньо з Вашим
книж, то дуже прошу Вас
порадити мене: чи не знаєте,
як би це зробити? Моє і слова
є у Вас записані від народу
(по змісту — з прикладами і з
поясненою місцевістю), — тоді
я вжив би їх яко медрутованим
матеріалом з народних уст. А мене,
коли свого у Вас нема, Ви мені
порадили б якийсь твір науковий,
де є ці терміни (се такот моту вико-
ристувати що до термінів технічних спеціально?)
Дуже дуже би Вам вдячен. Дізна-
юся щиро Вас вітаємо. Співачкою Даму
Лукч. Ваш Б. Грінченко